

نعت

فیض احمد فیض

اے تو کہ ہست ہر دل محزون سرائے تو
 آورده ام سرائے دگر از برائے تو
 خواجہ بہ تخت بندہ تشویش ملک و مال
 برخاک رشک خسرو دوراں گدائے تو
 آنجا قصیدہ خوانی لذات سیم و زر
 اینجا فقط حدیث نشاط لقائے تو
 آتش فشاں ز قہر و ملامت زبان شیخ
 از اشک تر ز دردِ غریبان ردائے تو
 باید کہ ظالمان جہاں را صدا کند
 روزے بسوئے عدل و عنایت صدائے تو

☆☆☆☆☆